

Carles Castellanos Llorenç (Currículum 2008)

Barcelona (1942). Professor i doctor en traducció per la UAB. És enginyer industrial (1967) i lingüista, estudiós de les llengües afroasiàtiques (entre les quals l'amazic o berber) i de l'estandardització lingüística. Ha treballat en l'aplicació de la informàtica a la llengua catalana, i és traductor i autor (o co-autor) de diferents obres lexicogràfiques, lingüístiques i sociolingüístiques com *Diccionari Francès-Català/Català-Francès* (1979), *Diccionari d'Informàtica* (1982), *Llengua i variació* (1993), *Diccionari de paranyts de traducció (falsos amics)* (2000), *Llengua Dialectes i Estandardització* (2002), *Diccionari Francès-Català* (ampliat) (2003), *Diccionari Bàsic Occità Català* (2008). Ha fet una tesi doctoral i ha publicat diversos treballs sobre la llengua amaziga (berber), com *La llengua rifenya* (1995) i *Guia de Conversa Universitària Amazic-Català* (2006). Actualment és vicedirector de l'Observatori Català de la Llengua Amaziga.

Pel que fa a les experiències socials ha pres part en diverses activitats de dinamització social i cultural d'ençà del 1958 al barri de Sant Andreu de Barcelona. Té una llarga trajectòria de militància independentista, d'ençà de 1960, la qual li ha comportat repressió i exili, experiència política i vital recollida en el llibre *Reviure els dies – records d'un temps silenciats* (2003). Casat, amb dos fills i un nét i una néta.

Ha traduït del francès [entre les quals *Catalunya mil anys enrere*, de P.Bonnassié (t.1981) i *Els paradisos Artificials* de Baudelaire (t.1990)]; de l'amazic [*Sol Cec*, de Salem Zenia (2008)]; de l'egipci clàssic [*Història de Sinuhè i altres contes* (2005)]. Ha desenvolupat la seva recerca fonamentalment entorn de l'estandardització de les llengües, la traducció entre llengües distants, la relació entre ideologia i traducció, i les relacions interlingüístiques a la Mediterrània occidental.